

РЕШЕНИЕ

№ 256

гр. Габрово, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО, СЪСТАВ I, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Веселина Топалова

Членове: Ива Д.а
Симона Миланези

при участието на секретаря Милкана Ив. Шаханова Балтиева като разгледа докладваното от Симона Миланези Въззивно гражданско дело № 20224200500398 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение № 361 от 18.07.2022 г., постановено по гр. д. № 368/22 г., Габровският районен съд е отменена заповед № РД-01-12 от 04.02.2022г., издадена от Директора на *****, с която на основание чл. 187, ал. 1, т. 10 във вр. с чл. 188, т. 1 от КТ на А. С. Г., ЕГН *****, на длъжност главен счетоводител в *****, е наложено дисциплинарно наказание „Забележка“ за извършено на 26.01.2022 г. нарушение на трудовата дисциплина, като незаконосъобразна. С решението в тежест на **** – Габрово са възложени разноските по делото.

Срещу така постановеното решение е постъпила въззивна жалба от **** – Габрово, чрез адв. Е. П., в която се твърди, че същото е неправилно, незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон. Твърди се, че в нарушение на процесуалните правила, първоинстанционният съд не се е произнесъл в решението си по всички направени от тях възражения и представени доказателства в подкрепа на същите, като по този начин е нарушил принципа на диспозитивното начало за произнасяне по предмета на спора. Мотиви в съдебния акт почти липсват. Съдът превратно и неправилно е възприел фактическата и правна страна на спора. Твърди се, че от събраните доказателства става ясно, че ищцата – главен счетоводител с действията си – грубо е нарушила правилата за инициране, предварителен контрол и съгласуване поемането и извършването на финансови разходи, което

представлява нарушение на трудовата дисциплина. В конкретния случай ищцата, в качеството си на главен счетоводител, дава преки инструкции на Х.Т. – механик, да закупят автомобилна гума, въпреки изричните указания на директора, такъв разход да не се извършва. На второ място, след представяне на фактура от страна на Т., гл. счетоводителка подготвя и представя за одобрение на разхода платежно нареждане и предложение за поемане на финансово задължение без да бъдат придружени с други изискуеми документи към тях, което плащане е спряно от страна на директора. С тези действия ищцата грубо нарушила правилата за извършване на финансови разходи, която пряко е ангажирана и отговорна да следи за спазването им. От страна на работодателя е наложено дисциплинарно наказание, след като е осъществил лична среща с ищцата и след преценка на обстоятелствата по случая. Извършена е преценка на тежестта на извършеното нарушение, като в заповедта е посочено нарушителя, нарушението и кога е извършено, наказанието и текста от закона, въз основа на който се налага. Нарушението е конкретизирано с посочване на извършителя, времето, мястото и фактическите обстоятелства, т.е. описано е дисциплинарното нарушение. Изложените мотиви съдържат достатъчно данни, които да дават възможност на служителката да осъществи ефективна защита, като същата е дала и обяснение в хода на образуваното срещу нея дисциплинарно производство. Съдът изобщо не бил обсъдил всички тези особености и специфики на случая. Неправилно съдът приема, че изготвянето на платежно нареждане, без да е осъществена процедура по поемането на финансово задължение, относно закупуването на гумата, представлява нарушение на трудовата дисциплина от изготвилния платежното нареждане, но доколкото в процесната заповед това обстоятелство не се сочи като основание за налагане на наказанието, в съдебно заседание е недопустимо навеждането на основания за наложеното наказание, извън отразените в заповедта, поради което не е изследван и чий е подписът на платежното нареждане. Излагат се подробни доводи за законосъобразността на процесната заповед и наложеното дисциплинарно наказание. Моли се, да бъде отменено обжалваното решение, като се постанови друго, с което да се отхвърли предявеният иск.

В срок е постъпил отговор от ответницата по въззивната жалба, в който същата се оспорва, по подробно изложени аргументи. Моли се, жалбата да бъде оставена без уважение и да се потвърди първоинстанционното решение, като ѝ се присъдят разноските за въззивната инстанция.

Жалбата е подадена в срок, от легитимирана страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с иск от А. С. Г. против *****, с която е поискано да бъде отменено наложеното ѝ дисциплинарно наказание „забележка“ от ответника, поради нарушение на чл. 195, ал. 1 от КТ. Изложено е, че заповедта, с която ѝ е наложено наказанието сочи, че наредила на неоправомощено лице да извърши закупуване на материален актив (външна гума), като отрича да е извършвала такова действие, като още по – малко това се е случило на 26.01.2022 г., тъй като разговор с Т. е провела на 25.01.2022 г. В заповедта не е посочено, кое е това неоправомощено лице, не

се сочи какви инструкции е дала, не се сочи кое е грубо нарушаване на установените в **** правила, не е посочено, какви са тези устни разпореждания, освен това сочената квалификация по чл. 187, ал. 1, т. 10 от КТ не е коректна, а ако се приеме, че наредила закупуването на зимна гума, то следвало да се приеме, че била налице крайна необходимост или поне оправдан стопански риск, поради което не е налице дисциплинарно нарушение.

В постъпилия отговор ответникът възразява, че оспорва изложените твърдения от ищцата. Твърди се, че заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е мотивирана и законосъобразна, като не страда от пороците твърдени от ищцата. Невярно било твърдението ѝ, че не е нареждала закупуване на гума. Работодателят е спазил формалните изисквания на чл. 193 и чл. 194 от КТ, спазвайки императивните изисквания на чл. 185, ал. 1 от КТ издавайки процесната заповед. В същата е посочено нарушението, наказанието и текстът на закона, въз основа на който се налага. Нарушението на трудовата дисциплина извършено на 26.01.2022 г. се изразявало в извършване в противоречие на правилата за инициране, предварителен контрол и съгласуване на поемане и извършване на финансов разход. От страна на гл. счетоводителка на 26.01.2022 г. е подготвено платежно нареждане и предоставено на Директора за подпис, за извършване на разход за закупуване на гума. Навеждат се подробни възражение за мотивираност на заповедта. Давайки преки инструкции на Х. Т. да се закупи автомобилна гума, въпреки изричното противопоставяне на директора, че такъв разход не бива да бъде правен и след представяне на фактурата от стана на Т., тя подготвила и представила за одобрение на разхода, платежно нареждане и предложение за поемане на финансово задължение, без да е придружено с другите изискуеми документи към тях, същата извършила дисциплинарно нарушение по см. на чл. 187, ал. 1, т. 10 от КТ. Поискано е да се отхвърли предявеният иск.

За да постанови обжалваното решение и да уважи предявения иск, Габровският районен съд е приел, че фактическия състав в заповедта задава предмета на делото, но същият не намира потвърждение в установените факти по делото. Приел е, че ищцата не е нареждала, а устно е разрешила закупуването на гума, като освен това св. П. не е в йерархична зависимост със същата, поради което тя не може да му нареди. Приел е, че устното разрешение от страна на ищцата не може да доведе до закупуването на гума от П., тъй като той е знаел, реда за поемане на финансово задължение. Обстоятелството, че П. е пристъпил към закупуването на гума преди положително становище по направеното от него предложение и след получена забрана от прекия си началник за това, представлява нарушение на св. П., а не на ищцата. Приел е, че по делото не са събрани доказателства ищцата да е получавала инструкции от директора или от „компетентните служители от транспорта“, нито са ѝ били известни такива дадени на св. П.. По отношение на твърдения опит да бъде извършено плащане на стойността на гумата, чрез платежно нареждане, без да е осъществена процедурата по поемане на финансово задължение, то това дори да представлява нарушение

на трудовата дисциплина от изготвилния платежното нареждане, същото не е посочено в заповедта за налагане на наказанието, а в съдебно заседание е недопустимо да се навеждат основание за налагане на дисциплинарно наказание извън отразеното в заповедта, освен това е приел, че не е доказано и кой е подписал платежното нареждане.

Настоящият състав на въззивния съд, като прецени събраните по делото доказателства, по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно по делото обстоятелството, че на 25.01.2022 г. през нощта санитарен автомобил /линейка/ с рег. № ***** на **** - Габрово бил дежурен и изпратен на адрес, където при маневриране се получило срязване на предна дясна гума. На санитарния автомобил била поставена временно лятна гума за да може да се придвижи до ****. От събраните доказателства се установява, че на 25.01.2022 г. сутринта С.Д.Д. – инспектор транспортна служба в **** - Габрово, бил в платен годишен отпуск и същият бил заместван от подчиненият му механик Х. Т. П., видно от заповед № РД-01-29 от 05.06.2019 г. за подобряване организацията на работа и осигуряване на непрекъснатост на административната дейност. Тези обстоятелства не са предмет на спор между страните.

Не е спорно по делото, че ответницата по жалбата работи по трудово правоотношение в **** - Габрово на длъжността „главен счетоводител“.

Със заповед № РД-01-12 от 04.02.2022г. на Директора на **** Габрово, на ответницата по жалбата – на длъжност гл. счетоводител, на осн. чл. 187, ал. 1, т. 10 от КТ, е наложено дисциплинарно наказание „Забележка“ „за извършено нарушение на трудовата дисциплина и по- конкретно за това, че на 26.01.2022 г. в разрез с компетенциите и правомощията си и при грубо нарушение на установените в **** Габрово правила за инициране, предварителен контрол и съгласуване поемането и извършването на финансови разходи и въпреки инструкциите, дадени от компетентния служител по транспорта, като и на моите /на директора/ устни разпореждания, А. С. Г. - гл. счетоводител на **** Габрово е наредила и то на неоправомощено лице да извърши закупуване на материален актив (външна автомобилна гума на стойност 245 лева)".

Не е спорно, че работодателят, преди налагане на дисциплинарното наказание, е изискал от Г. и същата е дала обяснения, във връзка с автомобил ****, за който на 25.01.2022 г. е установено, че със срязана гума по време на дежурство. От приложените обяснения на същата се установява, че на 25.01.2022 г. при нея дошъл механик на **** и я уведомил, че предния дясна гума на посочения автомобил е срязана по време на дежурство, за което той уведомил Инспектор транспортна служба С. Д.. Двамата обсъдили проблема и предвид факта, че в склада няма зимни гуми вариантите били два: да се регенерира гумата или да се закупи нова. За първият вариант Т. говорил с лицето по поддръжката и монтажа, но то било под карантина с КОВИД. При така поставения казус, тя казала, че не е редно санитарен автомобил, със специален режим на движение, да се поставя регенерирана гума и има

средства и възможност да се закупи нова гума, при възможност от същия модел.

От представените доказателства се установява, че обяснения са изискани и от Х. Т. П., автомеханик при ****- Габрово. От същите е видно, че 25.01.2022 г. сутринта бил информиран за инцидента със срязаната гума на линейката и замяната ѝ с лятна за да може да се прибере. Той разговарял с инспектора по транспорта Д. и същият му казал да поставят гума от автомобилите Пежо и да потърси Г., който ги обслужва за гумите. Последният го уведомил, че е под карантина и няма да работи 10 дни. Тогава попитал счетоводителката как да процедират и тя му казала, че при тези обстоятелства трябва да се купи нова гума. Той намерил фирма, поръчал я и я платил по банков път.

От показанията на св. С. Д. се установява, че Х. П. му се обадил по телефона и му съобщил за станалия инцидент със срязаната автомобилна гума. Свидетелят му разпоредил да изиска становище от лицето, упълномощено да отговаря за автомобилните гуми /външно за структурата на **** лице/. П. го попитал да купи ли нова гума, като неговият отговор бил „Не, ще решаваме след становището на упълномощеното лице“. Упълномощеното лице трябвало да даде становище за състоянието на гумата, като същото преценявало дали може да се възстанови или трябва да се бракува. След бракуване, той или заместващия го механик трябва да напишат предложение за поемане на финансова отговорност до директора и след двоен подпис на директора и главния счетоводител се закупува нужното. Всички плащания се извършват по банков превод, който се извършва: платежно нареждане се изготвя от касиер – счетоводител и се подписва от гл. счетоводител и директор. Служител не може сам да извърши разплащане по банков път. За да се достигне до плащане трябва да има първо предложение за поемане на финансово задължение с двоен подпис от директор и гл. Счетоводител и след това нещата се предвиждат. Не е присъствал на конкретната ситуация. Смята, че закупуването е извършено преди иниципирането на предложението за поемане на финансово задължение, също и двоен подпис. След завръщането му от отпуск е съставен протокол, от който е видно, че гумата не е годна за употреба и след иниципиране от него на предложение за финансово задължение – закупили гума.

От свидетелските показания на св. Х. Т. П. пред първоинстанционният съд се установява, че същият отговаря за проверка на техническото състояние на автомобилите. Конкретният случай станал през зимата, сутринта отишъл на работа, през нощта станало произшествието с автомобила – срязали гума. Сутринта отишъл на работа, г-н С. Д. бил отпуск, той му звъннал, но му казал да се свърже с човека, който ремонтира гумите Г. Г.. Той казал, че е карантина и не може да помогне. След това звъннал пак на С. Д., обяснил му какво станало и той му казал да вземат гума от друг автомобил, но той (свидетелят) преценил, че да прехвърлят гуми, а другият автомобил да остане без гума – не е редно. Попитал го дали да вземе нова, но той му казал да не купува гума. След това попитал Г., за да се реши проблема и тя казала да се закупи гума – добре е да са нови гумите, здрави. Това било

само разговор с Г.. Написал предложение за закупуване на нова гума и го оставил при секретарката на директора. Намерил фирма и поръчал гума. След това отишъл да се разплати – те работят по банков път. Дали му фактура по банков път. Тази фактура трябвало да занесе в счетоводството. Касиерката ходи в банката, има служители, които извършват разплащането с фактури. След като Д. не му разрешил да купи гума, той отишъл при Г. да пита, защото тя държи парите. Преди да отиде при Г. говорил и с Ш. (директорът на ****), който също му казал да не купува гума. После отишъл при Г. и ѝ обяснил как стоят нещата и питал да купува ли нова гума, като тя казала „купете“.

Съгласно т. 5 от Заповед № РД-01-28 от 30.05.2019 г. на Директора на **** Габрово, с която е утвърдена процедурата за поемане на финансово задължение и извършване на разход в **** Габрово, за всеки разход следва да бъде подадена заявка за поемане на финансово задължение по образец, което предложение подлежи на одобряване от гл. счетоводител и директор на база положително становище отразено в контролен лист и след това се извършва съответния разход, в това число плащането по покупката.

За закупената от св. П. нова гума е била издадена съответната фактура № 000003277 от 26.01.2022 г. и въз основа на нея било изготвено платежно нареждане за фактурната стойност 245 лв. с ДДС. Признава се от страните, че фактурата не е осчетоводена в счетоводството на ответника, а платежното нареждане за плащане по тази фактура, не е изпълнено, т.е. не е извършван превод.

При така установеното от фактическа страна, настоящият състав на въззивния съд намира от правна страна, че обжалваното решение е валидно и допустимо. По същество от правна страна решението е правилно и законосъобразно и не страда от пороците изложени във въззивната жалба.

Неоснователно е наведеното възражение за нарушаване на процесуалните правила от първоинстанционния съд. Районният съд се е произнесъл в решението си по всички направени от жалбоподателя възражения и събрани доказателства по делото, като не е нарушил принципа на диспозитивното начало за произнасяне по предмета на спора.

Предметът на спора е очертан от ищеца в исковата молба, който твърди, че процесната заповед за налагане на дисциплинарно наказание е незаконосъобразна, тъй като е немотивирана и не е извършил твърдяното нарушение на трудовата дисциплина, за което е наказан. В случай на оспорване на дисциплинарното наказание от страна на работника или служителя, доказателствената тежест за установяване законосъобразността на наложеното наказание тежи върху работодателя. При трудов спор за законността на наложеното дисциплинарно наказание в доказателствена тежест на работодателя е да установи, че е упражнил законно субективното си право да ангажира дисциплинарната отговорност на служителя.

Съгласно нормата на чл. 195, ал. 1 от КТ дисциплинарно наказание се налага с мотивирана писмена заповед, в която се посочва нарушението и кога то е извършено, наказанието и законовия текст, въз основа на който се налага. Това изискване в закона е предвидено с оглед възможността на

работника да осъществи правото си на защита, както и да се упражни съдебния контрол за законност на наказанието, какъвто се извършва само в рамките на изявленията на работодателя в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Трайна и неизменна е съдебната практика, че за законосъобразността на наказанието от значение е текстовото индивидуализиране на нарушението, т.е. фактическото основание на дисциплинарното наказание, чрез извършване от работника или служителя на действия /бездействия в разрез със закона и/или въведените от работодателя изисквания при осъществяване на трудовата функция.

Видно от процесната заповед на ответницата по жалбата е наложено дисциплинарно наказание „за извършено нарушение на трудовата дисциплина и по- конкретно за това, че на 26.01.2022 г. в разрез с компетенциите и правомощията си и при грубо нарушение на установените в **** -Габрово правила за инициране, предварителен контрол и съгласуване поемането и извършването на финансови разходи и въпреки инструкциите, дадени от компетентния служител по транспорта, като и на моите /на директора/ устни разпореждания, А. С. Г. - гл. счетоводител на **** Габрово е наредила и то на неоправомощено лице да извърши закупуване на материален актив (външна автомобилна гума на стойност 245 лева)".

От процесната заповед е видно, че нарушението, за което се наказва служителката от работодателя, е действие от страна на Г. по нареждане на неоправомощено лице да закупи материална актив (външна автомобилна гума на стойност 2 4 5 лева), с което нарушила установените правила за инициране, предварителен контрол и съгласуване поемането и извършването на финансови разходи и въпреки инструкциите, дадени от компетентния служител по транспорта и директора. Т.е. в процесната заповед, както правилно е приел и първонистанционния съд, никъде не е посочено като нарушение на трудовата дисциплина, което да подлежи на проверка за законосъобразност в настоящия процес, изготвяне на платежно нареждане от страна на Г., преди да е извършена процедура по поемане и извършване на финансов разход за закупуване на процесната гума, както се твърди в жалбата. В този смисъл това възражение на въззивника е неотносимо и следва да се остави без разглеждане, като ирелевантно за настоящия спор, доколкото за такова конкретно действие по нарушаване на трудовата дисциплина Г. не е наказвана, поради което и не подлежи на проверка, тъй като е извън фактическото основание на процесната заповед. В заповедта нарушението следва да е посочено достатъчно ясно и разбираемо и е недопустимо в съдебния процес по проверка на законосъобразността ѝ, същата, като фактическо основание да бъде допълвана и изяснявана, тъй като с навеждане за първи път на нови факти относно извършеното нарушение, се нарушава изискването на чл. 195, ал. 1 от КТ за мотивиране на заповедта и правото на защита на служителя.

Първоинстанционният съд е постановил решението си обсъждайки всички доказателства по делото, от които не се доказва наказаната служителка да е извършила нарушение на трудовата дисциплина, за което е наказана, а именно даване нареждане, въпреки „дадените инструкции от компетентния

служител по транспорта и директора“, за закупуване на материална актив (външна автомобилна гума на стойност 245лв). От събраните доказателства и свидетелските показания на св. П. се установява, че последният въпреки получените указания по телефон от св. Д. и директора на ****, преценил, че не е редно да се прехвърля гума от един автомобил на друг, който да остане без гума и потърсил решение, като се допитал до Г., с която провел само разговор. От така събраните доказателства безспорно се установява, че указания и забрана за закупуване на нова гума е дадена на свидетеля П., а не на наказаната Г. и този именно свидетел не се е съобразил с указаното му. Не са събрани доказателства по делото на наказаната служителка да са давани каквито и да било указания в процесния случай от директора или от „компетентен служител“, с които същата да не се е съобщила и да е предприела действия по закупуване на материален актив въпреки тях, напротив от свидетелските показания на св. Д. се установява, че такива указания са давани единствено на св. П., което потвърждава и самият той.

От гореизложеното следва, че макар формално да е спазена процедурата по налагане на дисциплинарно наказание, правилно първоинстанционният съд е оценил доказателствата по делото и е приел, че наказаната служителка не е извършила нарушението на трудовата дисциплина, за което е наказана със „забележка“, поради което заповедта за налагането му е незаконосъобразна и подлежи на отмяна.

Предвид гореизложеното обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено, а жалбата да се остави без уважение като неоснователна.

При този изход на спора следва да се присъдят направените и поискани разноски по делото в полза на ответната страна по въззивната жалбата, в размер на 400 лв. - заплатено адвокатско възнаграждение, на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК.

Воден от гореизложеното, Габровският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 361 от 18.07.2022 г. постановено по гр. д. № 368/22 г. от Габровския районен съд, като правилно и законосъобразно.

ОСЪЖДА ***** - Габрово, с адрес: гр. Габрово, ул.***** №1, БУЛСТАТ 817073167, **ДА ЗАПЛАТИ** на А. С. Г. , с ЕГН ***** , с адрес: гр. Габрово, ул. „*****“ № 1, сумата 400 лева - разноски за въззивното производство, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.

Решението не подлежи обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____